וכולן. הפסולין: שקיבלו הדם. על מנת לאכול ולהקטיר [ד] חוץ לזמנו או חוץ למקומו: **אם יש דם הנפש.** עוד בבהמה יחזור הכשר ויקבל ויזרוק הכשר שלין ממחצתן של חלו פוסלתן בקבלה לפי שלין לרחיין לה ולין מחצה פוסלת חלש כמו שרחוי לעבודה לכתחיל המקריב לחתן לו יחצה (ויקרא ז) ברחוי להקריבה הכתוב מדבר: **יחזור ויקבל.** דלא מיפסיל בהכי ובפרק [רחצון] (דף יד:) שנינן [ה] לה למתן דלית ליה הולכה שלא ברגל שמה הולכה למר [ו] כדלית ליה ולמ"ד כדלית ליה: **נאנו.** הפסול על גבי הכבש או שלא כנגד היסוד כו': **יחזור הכשר ויקבל.** מי סברינן לן [ז] לפסול עושה שירייס משמעינן האי תנא דשלא במקומו לאו במקומו דמי לפיכך לא עשאן שירייס ואי סבירא ליה דשלא במקומו כמקומו דמי והויא לה זריקה גמורה בפסח פסול משמעינן לאין פסול עושה שירייס [ח]: **גמ'** שחטו [א] דיעבד אין לכתחלה לא ורמינהו [ט] **1 ושחט שחיטה בזר כשרה שהשחיטה כשרה בזרים ובנשים ובעבדים ובטמאים ואפילו בקדשי קדשים או אינו אלא בכהנים אמרת וכי מאין באתה מכלל שנאמר 2 ואתה ובניך אתך תשמרו את כהונתכם לכל דבר המזבח יכול אף בשחיטה ת"ל 1 ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו [ב] וגו' [י] מקבלה ואילך מצות כהונה לימד על השחיטה שכשרה בכל אדם הוא הדין [ה]דאפי' לכתחילה נמי ומשום דקא בעי למיתנא טמאים דלכתחילה לא גזירה שמא יגעו בשר תנא ששחטו וטמא דיעבד שפיר דמי ורמינהו [ט] 1 ושמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים [ג] מ"מדרבנן** מ"ש סמיכה [ד]דכתיב לפני ה' שחיטה נמי הכתיב לפני ה' אפשר דעביד סכין ארוכה ושחיט סמיכה נמי אפשר דמעייל ידיה וסמיך קסבר [ט]**ביאה במקצת שמה** ביאה רב חסדא מתני איפכא וסמך ושחט מה שחיטה בטהורין אף סמיכה בטהורין מאי שנא שחיטה דכתיב לפני ה' הממירו עליו לעלת כמו שמפרש רבינו מס משום דקשיא ליה דהתם [שכיחה] אסר ליה לטבול יום ליכנס בעזרת נשים משום דסמוך למחנה ותמרינן נמי בגמ' [בב:] שמחללין דבריס ותמרו טבול יום מל יכנס למחנה לויה פירוש לן בכל מחנה לויה למפתח הר הבית עד שער ניקנור מחנה לויה כדתנן בתוספתא [ו] (דף קטו:) ובפרק בתרא דמכילתין (דף פ"ח:) ובכלים (פ"ל מ"ח) משמע דשרי בטולו חוץ מעזרת נשים ואפי' טבול יום זוזין וזוזות מלח בחחנה לויה כגון עזרת נשים דסמוך למחנה שכינה קאמר ובמסכת [ז] תמיד משמע דשרי בכל מחנה לויה גבי בית המוקד שזקוי בית מל יהיו שם וקתני בסמיכה מלינו קרי למחד מהן תוך טובול ומוזר למחיו שכהנים על שהעבים נפחתין והולך לו ואין לך סמוך למחנה שכינה יותר מבית המוקד שחליה בקודש וחליה בחול [ח] ובסוטה פרק היה נוטל (דף כ.) (שם) דקתני וסס לומרים הוליחו שלח תטמא העזרה ופריך עלה מהא דדרשינן דטמא מת מותר ליכנס בחחנה לויה ואפי' מת עלמו דכתיב ויקח משה לת עלמות יוסף עמו עמו בחחילתו ותי דרשנן מסור מתי קושיא ומתוך כך מחלק רבינו שם שלח גזור היכא דטמא בעזרה ומורי מתרץ דבעזרת נשים החמירו יותר משאר מקומות חע"פ שסחוכים ממש למחנה לויה [ט] לפי שהוא מקום כניסה ויליחה לכל לדם יותר שדרך שם נכנסין לעזרת ישראל דרך שער ניקנור שהוא שער המיחון המשמש לכניסה ויליחה [י] והא דפריך בסוטה על מה שאמר הוליחו משום דקתני הוליחו [יא] תרי זימני דמשמע שהיו נהגלים להוליחה וממהרין מאד ותי לחו לחיכא מיסורא לחורייתא לא היו לחיכא מיסורא לחורייתא כל כך למהר והא לחמר בפרק בתרא (סנהדרין דף פח:) כהן המשמש בטומאה אין לחיו בהכניס מביאין אותו לב"ד שלא מוליאין אותו חוץ לעזרה ומפצעין את מוחו בגיזרין שלו דווקא חוץ לעזרת ישראל אלא אף חוץ לעזרת נשים וחוץ לחיל וכי ס"ג נמי הוי ההיא דסוטה דקתני שלא בחחנה לויה [יב] והיו זקוקין להוליחה אף חוץ לחיל לבי מפרש טעמא התם שאת שפרוס עזה וע"ש וכיון דטבול יום מותר בשאר [ויקרא יד] פחח לחיל מועד והיינו בשאר נקוני שהוא מכוון כנגדו ומיהו בקדשי קדשים ויכיון שם יש לחיו להבחנות וי"ל דלא מפשר משום דכתיב [דשחיטתן] בלפון ולא משכחת פחח מכוון לגד הלפון כדמוכח בגמ' [לקמן לג.] למ"ד מרחק לפון דפריך ולעבד פסחים ומשני הכל בכתב ולפירוש רבינו שם נמי דמפרש דבחחנה בעזרת נשים לא גזור מ"מ למ"ד מרחק לפון ושחיט יד מרוכה עשרים ושמים חמה ואין לחוש בכך [שם דקתמר] טז] דשחיטה כשירה בלידעבד ושמא יגעו בשאר נקט משום קדשים קלים וה"ר מפרש דמשמע לן